

[Království boží jako království pravdy / organická povaha pravdy]

800606-1

To, o čem Ježíš mluví jako o království božím, můžeme velmi dobře pojmut jako království pravdy. Království nebo říše pravdy je tam, kde pravda zazní, kde je slyšena, kde platí, kde se jí lidé řídí, kde se pravda uplatňuje v životě, v praxi, kde ovládá lidské jednání i myšlení, kde se prosazuje, kde vítězí. To znamená, že vláda pravdy je už mezi lidmi, uprostřed společnosti, uprostřed dějin, ale není ještě vládou všeobecnou, ještě se neprosadila všude. Je tu zapotřebí lidského západu o pravdu a o její prosazení, ale není to vposledu člověk, kdo rozhoduje o tom, co se prosadí, nýbrž pravda: je to pravda, která se vždy nakonec ukáže jako pravda.

To souvisí s tím, že pravda má povahu organickou, tj. organicky přechází z jednoho „předmětu“ na druhý. Pravda je jedna jediná, nejsou pravdy, které by se dostaly [navzájem] do rozporu. Naproti tomu není možná stavby lží, která by se nakonec nezhroutila, protože lež je konstrukce, nic organického. Pravda, která se ve světě prosadí docela málo, se postupně rozrůstá. Naproti tomu lež je nutno zakládat vždycky znovu a vždycky jinak, aby to vyhovělo potřebám chvíle. Lež neprojde delším časovým údobím, protože se nestačí přizpůsobit všem změnám, zejména se nedokáže přizpůsobit tomu, co je vskutku nové. Ale pravda je v nejužších svazcích se vším novým, je stejného rodu, protože sama je živá, vždycky nová, vždycky se obnovující. Pravda je dějinná, kdežto lež (a omyl atd.) patří jenom určité době a je jí poplatná.

(krouž. blok, č. 80-040; Praha, 800606-1.)